

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 5 kwietnia 2023 r.

Poz. 651

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI I NAUKI¹⁾

z dnia 30 marca 2023 r.

w sprawie niektórych publicznych placówek systemu oświaty

Na podstawie art. 123 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 1082, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 Przepis ogólny

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje i szczegółowe zasady działania publicznych:
 - a) placówek oświatowo-wychowawczych,
 - b) młodzieżowych ośrodków wychowawczych,
 - c) młodzieżowych ośrodków socjoterapii,
 - d) specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych,
 - e) specjalnych ośrodków wychowawczych,
 - f) ośrodków rewalidacyjno-wychowawczych,
 - g) placówek zapewniających opiekę i wychowanie uczniom w okresie pobierania nauki poza miejscem stałego zamieszkania– zwanych dalej „placówkami”;
- 2) warunki pobytu dzieci i młodzieży w placówkach;
- 3) warunki i tryb udzielania wychowankom młodzieżowych ośrodków wychowawczych urlopów i przepustek;
- 4) warunki pobytu nieletnich matek i ich dzieci w młodzieżowych ośrodkach wychowawczych oraz sposób dokumentowania pobytu nieletnich matek i ich dzieci w tych ośrodkach;
- 5) wysokość i zasady odpłatności wnoszonej przez rodziców za pobyt ich dzieci w placówkach;
- 6) warunki i zasady działania wolontariuszy.

¹⁾ Minister Edukacji i Nauki kieruje działem administracji rządowej – oświata i wychowanie, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji i Nauki (Dz. U. z 2022 r. poz. 18 i 1842).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 655, 1079, 1116, 1383, 1700, 1730 i 2089 oraz z 2023 r. poz. 185.

Rozdział 2

Placówki oświatowo-wychowawcze

§ 2. Placówkami oświatowo-wychowawczymi są:

- 1) placówki wychowania pozaszkolnego:
 - a) pałace młodzieży,
 - b) młodzieżowe domy kultury,
 - c) międzyszkolne ośrodki sportowe,
 - d) ogniska pracy pozaszkolnej,
 - e) ogrody jordanowskie,
 - f) pozaszkolne placówki specjalistyczne;
- 2) szkolne schroniska młodzieżowe:
 - a) całoroczne,
 - b) sezonowe.

§ 3. 1. Placówka wychowania pozaszkolnego realizuje zadania edukacyjne, wychowawcze, opiekuńcze, profilaktyczne, prozdrowotne, kulturalne, sportowe i rekreacyjne.

2. Zadania, o których mowa w ust. 1, są realizowane przez:

- 1) prowadzenie zajęć wspierających rozwój dzieci i młodzieży, mających na celu:
 - a) rozwijanie zainteresowań, szczególnych uzdolnień, doskonalenie umiejętności oraz pogłębianie wiedzy,
 - b) kształtowanie umiejętności spędzania czasu wolnego,
 - c) kształtowanie poszanowania dziedzictwa kulturowego regionu, kraju i innych kultur oraz poczucia własnej tożsamości, w szczególności narodowej, etnicznej i językowej,
 - d) przygotowanie do aktywnego uczestnictwa w życiu kulturalnym;
- 2) organizowanie:
 - a) imprez kulturalnych, w szczególności przeglądów, wystaw i festiwali,
 - b) wypoczynku, sportu i rekreacji dla dzieci i młodzieży,
 - c) działań alternatywnych wśród dzieci i młodzieży niedostosowanych społecznie lub zagrożonych niedostosowaniem społecznym.

3. Zadania, o których mowa w ust. 1, są realizowane w siedzibie placówki wychowania pozaszkolnego lub poza tą siedzibą.

§ 4. 1. W placówce wychowania pozaszkolnego są organizowane zajęcia stałe, okresowe lub okazjonalne, wynikające z potrzeb środowiska lokalnego.

2. Zajęcia, o których mowa w ust. 1, mogą być organizowane w grupach.

3. Organizację zajęć, o których mowa w ust. 1, i liczbę wychowanków w grupie określa dyrektor placówki wychowania pozaszkolnego w uzgodnieniu z organem prowadzącym placówkę wychowania pozaszkolnego.

4. Organizację zajęć stałych określa się w tygodniowym rozkładzie zajęć placówki wychowania pozaszkolnego.

§ 5. Do zadań szkolnego schroniska młodzieżowego należy:

- 1) upowszechnianie wśród dzieci i młodzieży krajoznawstwa i różnych form turystyki jako aktywnych form wypoczynku;
- 2) prowadzenie poradnictwa i informacji krajoznawczo-turystycznej;
- 3) zapewnienie dzieciom i młodzieży oraz ich opiekunom tanich miejsc noclegowych;
- 4) zapewnienie opieki i wychowania dzieciom i młodzieży przebywającym w szkolnym schronisku młodzieżowym.

§ 6. 1. Szkolne schronisko młodzieżowe posiada:

- 1) powierzchnię mieszkalną nie mniejszą niż:
 - a) 2,5 m² na osobę – przy wyposażeniu w łóżka jednopoziomowe lub tapczany lub
 - b) 1,5 m² na osobę – przy wyposażeniu w łóżka piętrowe;

- 2) pomieszczenia mieszkalne wyposażone w łóżka lub tapczany, kołdry lub koce, bieliznę pościelową, szafy ubraniowe lub wieszaki, stół, krzesła lub taborety, lustro i kosz na śmieci;
- 3) pomieszczenie do przechowywania bagażu i sprzętu turystycznego;
- 4) pomieszczenie do suszenia odzieży;
- 5) ogrzewanie zapewniające utrzymanie w pomieszczeniach temperatury co najmniej 18°C.

2. Szkolne schronisko młodzieżowe:

- 1) całoroczne – jest zlokalizowane w samodzielny budynku lub w wydzielonej części budynku;
- 2) sezonowe – jest organizowane w pomieszczeniach szkoły lub bursy, o której mowa w § 61.

§ 7. Pora nocna w szkolnym schronisku młodzieżowym trwa od godziny 22.00 do godziny 6.00.

§ 8. 1. Placówka oświatowo-wychowawcza może posiadać filię.

2. Filię tworzy, przekształca i likwiduje organ prowadzący placówkę oświatowo-wychowawczą.

§ 9. 1. Placówka oświatowo-wychowawcza prowadzi działalność przez cały rok kalendarzowy. W organizacji pracy placówki oświatowo-wychowawczej nie przewiduje się ferii szkolnych.

2. Szkolne schronisko młodzieżowe sezonowe prowadzi działalność w niektórych okresach roku kalendarzowego, w tym w okresie ferii szkolnych i w dniach, w których nie odbywają się zajęcia dydaktyczno-wychowawcze, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, zwanej dalej „ustawą”.

Rozdział 3

Młodzieżowe ośrodki wychowawcze i młodzieżowe ośrodki socjoterapii

§ 10. Młodzieżowe ośrodki wychowawcze są prowadzone dla dzieci i młodzieży:

- 1) niedostosowanych społecznie, wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki, metod pracy, wychowania, pomocy psychologiczno-pedagogicznej i resocjalizacji – jako młodzieżowe ośrodki wychowawcze o charakterze resocjalizacyjno-wychowawczym;
- 2) niedostosowanych społecznie z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim lub z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym, wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki, metod pracy, wychowania, pomocy psychologiczno-pedagogicznej i resocjalizacji – jako młodzieżowe ośrodki wychowawcze o charakterze resocjalizacyjno-rewalidacyjnym.

§ 11. 1. Do zadań młodzieżowego ośrodka wychowawczego należy eliminowanie przejawów niedostosowania społecznego i przygotowanie wychowanków do samodzielnego, odpowiedzialnego i zgodnego z obowiązującymi normami społecznymi i prawnymi życia po opuszczeniu młodzieżowego ośrodka wychowawczego.

2. W statucie młodzieżowego ośrodka wychowawczego można wskazać szczególne obszary oddziaływań resocjalizacyjnych, terapeutycznych, wychowawczych lub opiekuńczych kierowanych do wychowanków z określonymi problemami wychowawczymi.

§ 12. 1. Nietletni, wobec którego sąd rodzinny orzekł o umieszczeniu w młodzieżowym ośrodku wychowawczym lub o tymczasowym umieszczeniu w młodzieżowym ośrodku wychowawczym, staje się wychowankiem młodzieżowego ośrodka wychowawczego z dniem zawiadomienia dyrektora młodzieżowego ośrodka wychowawczego przez komisję, o której mowa w art. 178 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz. U. poz. 1700 oraz z 2023 r. poz. 289), zwanej dalej „ustawą o nieletnich”, o skierowaniu tego nieletniego do młodzieżowego ośrodka wychowawczego.

2. Za wychowanka młodzieżowego ośrodka wychowawczego uznaje się również nieletniego zwolnionego z młodzieżowego ośrodka wychowawczego, który uzyskał zgodę na pozostanie w tym ośrodku, o której mowa w art. 184 ustawy o nieletnich. Przepisów § 13–15, § 17 ust. 1 i 5, § 25 ust. 3 i 4 oraz § 33 ust. 1 pkt 1, ust. 2 i 3 nie stosuje się, a przepisy § 16, § 17 ust. 2, 4 i 7, § 18, § 19 i § 26 ust. 3 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 13. 1. Dyrektor młodzieżowego ośrodka wychowawczego lub upoważniony przez niego pracownik pedagogiczny:

- 1) zapoznaje wychowanka z jego prawami i obowiązkami oraz zasadami pobytu w młodzieżowym ośrodku wychowawczym oraz poucza go o terminie i sposobie składania zażalenia, o którym mowa w art. 107 ust. 1 pkt 21 ustawy o nieletnich, oraz
 - 2) przeprowadza z wychowankiem rozmowę wstępną
- zgodnie z art. 179 ust. 1 pkt 1 i 4 ustawy o nieletnich.

2. Wychowanek młodzieżowego ośrodka wychowawczego potwierdza własnoręcznym podpisem, że zapoznał się z prawami i obowiązkami oraz zasadami pobytu w młodzieżowym ośrodku wychowawczym oraz że został pouczony o terminie i sposobie składania zażalenia, o którym mowa w art. 107 ust. 1 pkt 21 ustawy o nieletnich. W przypadku odmowy złożenia podpisu przez wychowanka dyrektor młodzieżowego ośrodka wychowawczego lub upoważniony przez niego pracownik pedagogiczny, o którym mowa w ust. 1, sporządza adnotację o odmowie, którą dołącza się do indywidualnej teczki wychowanka, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 7 ustawy.

§ 14. 1. Urlop, o którym mowa w art. 180 ust. 1 pkt 1 ustawy o nieletnich, zwany dalej „urlopem”, może być udzielony wychowankowi młodzieżowego ośrodka wychowawczego w dniach, w których w szkole, do której wychowanek uczęszcza, nie odbywają się zajęcia dydaktyczno-wychowawcze, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 6 ustawy.

2. Wniosek o wyrażenie przez sędziego rodzinnego zgody na udzielenie wychowankowi młodzieżowego ośrodka wychowawczego urlopu, o którym mowa w art. 180 ust. 1 pkt 1 ustawy o nieletnich, składa dyrektor młodzieżowego ośrodka wychowawczego, na prośbę wychowanka. Do wniosku dołącza się:

- 1) zgodę organu prowadzącego postępowanie, o której mowa w art. 180 ust. 3 ustawy o nieletnich – w przypadku wychowanka młodzieżowego ośrodka wychowawczego, wobec którego toczy się postępowanie w związku z dopuszczeniem się czynu zabronionego;
- 2) zgodę organu prowadzącego postępowanie, o której mowa w art. 292 ustawy o nieletnich – w przypadku wychowanka młodzieżowego ośrodka wychowawczego, który został tymczasowo umieszczony w młodzieżowym ośrodku wychowawczym;
- 3) informację o porozumieniu z dyrektorem placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektorem regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, rodziną zastępczą zawodową, rodziną zastępczą niezawodową albo prowadzącym rodzinny dom dziecka – w przypadku, o którym mowa w art. 180 ust. 4 ustawy o nieletnich.

3. Wychowawca, w porozumieniu z wychowankiem, po uzyskaniu zgody sędziego rodzinnego, o której mowa w art. 180 ust. 1 pkt 1 ustawy o nieletnich, przedstawia dyrektorowi młodzieżowego ośrodka wychowawczego informację zawierającą przebieg podróży wychowanka, określenie miejsca pobytu wychowanka w czasie urlopu i sposobu spędzania urlopu przez wychowanka.

§ 15. 1. Przepustka, o której mowa w art. 180 ust. 1 pkt 2 ustawy o nieletnich, zwana dalej „przepustką”, może być udzielona wychowankowi młodzieżowego ośrodka wychowawczego na okres nie dłuższy niż 5 dni.

2. Pierwsza przepustka może być udzielona wychowankowi młodzieżowego ośrodka wychowawczego po upływie 30-dniowego okresu pobytu wychowanka w młodzieżowym ośrodku wychowawczym.

3. W przypadkach losowych dyrektor młodzieżowego ośrodka wychowawczego może udzielić wychowankowi przepustki na okres dłuższy niż 5 dni lub udzielić jej przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2.

4. Przepustka jest udzielana na wniosek wychowanka młodzieżowego ośrodka wychowawczego zaopiniowany przez wychowawcę, o którym mowa w § 26 ust. 4.

5. Informację o przepustce dołącza się do indywidualnej teczki wychowanka, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 7 ustawy.

§ 16. 1. Młodzieżowy ośrodek wychowawczy zapewnia nieletniej wychowance w okresie ciąży i po urodzeniu dziecka:

- 1) żywienie dostosowane do potrzeb wychowanki;
- 2) opiekę i pomoc psychologiczną, w szczególności w zakresie budowania więzi i nawiązywania kontaktów z dzieckiem oraz zaspokajania jego potrzeb.

2. Młodzieżowy ośrodek wychowawczy wspiera wychowankę będącą nieletnią matką w wykonywaniu pieczy albo uczestniczeniu w sprawowaniu bieżącej pieczy nad dzieckiem i w jego wychowaniu.

§ 17. 1. Dyrektor młodzieżowego ośrodka wychowawczego, w którym zorganizowano dom dla matki i dziecka, o którym mowa w art. 135 ust. 2 ustawy o nieletnich, zwany dalej „domem dla matki i dziecka”, zawiadamia o przyjęciu dziecka do domu dla matki i dziecka:

- 1) ojca dziecka, jeżeli przysługuje mu władza rodzicielska, albo opiekuna prawnego dziecka;
- 2) sąd opiekuńczy, który wydał postanowienie o umieszczeniu dziecka w domu dla matki i dziecka – w przypadku, o którym mowa w art. 137 ust. 1 ustawy o nieletnich;
- 3) sąd opiekuńczy, który wydał zgodę na przebywanie dziecka z nieletnią matką w domu dla matki i dziecka – w przypadku, o którym mowa w art. 138 ustawy o nieletnich.

**Aby czytać dalej, potrzebujesz pełnego dostępu.
Przeglądaj wszystkie materiały w ramach abonamentu lub prenumeraty.**

Korzyści:

- nielimitowany dostęp do treści,
- aktualizacje materiałów w niezbędnikach, nawet do 2 razy w tygodniu,
- e-czasopisma w nowej, wygodnej formie,
- dodatkowe materiały i wzory dokumentów do pobrania,
- dostęp do porad cenionych ekspertów i praktyków,
- zniżki na kolejne produkty, szkolenia i webinary

i znacznie więcej...

**Zamów na: www.oficynamm.pl
lub skontaktuj się z nami: 800 702 902, bok@oficynamm.pl**